

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 24/11

Undrom har alltid haft en stor plats i Margareta Westman Dahlqvists hjärta

SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Ullström fann sitt drömställe i Valla SIDAN 4

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Styrman med familj återvänder ofta till Boteå SIDAN 7

Botebladet

HÖSTEN 2022

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Utvecklingsarbetet i Boteå fortskrider

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stormöte lockade folk till Björksjöns Folkets Hus. SIDAN 3

Botaton körde teaterföreställning

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botaton lockade folk till Sunnersta Folkets Hus. SIDAN 10

Författarkväll på Para hembygdsgård

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tove Alsterdal lockade folk till Para hembygdsgård. SIDAN 14

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	35
Arne och Arga Gubben	34
Björksjön	3,22
Botaton	10-11
Boteå Bibliotek	14-15
Boteå Församling	26-31
Boteåparlamentet	19
Gålsjö	24-25
Nyinflyttade	4-6
Para hembygdsgård	14-15,23
Sunnersta Folkets Hus	20

LIVET HAR, MER ELLER MINDRE, ÅTERGÅTT TILL DET NORMALA!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna har börjat samlas som vanligt igen

Arrangemang och möten hålls numer som vanligt och folk har börjat att samlas på samma sätt som man gjorde innan pandemin slog till. Kanske inte just för att man tänker att pandemin är över, utan mer att vaccinet skyddar.

Möten och arrangemang körs som vanligt igen

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mängder av arrangemang och möten har hållits, både inne och ute, under våren och sommaren i Boteå. Vissa har samlat stora skaror av människor.

SIDORNA 3, 10-13, 21-23, 26-33

Ny vaktmästare för Sunnersta Folkets Hus

Sunnerstabon Björn Jönsson har tagit över uppgiften

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 20

SIDAN 12: UNDROMSKILLE ERKÄNDE ATT HAN HADE RÅKAT SVIKA SIN BÄSTA VÄN

Sidan 32: Botebladet har blivit en snackis bland vissa världsstjärnor

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullspäckat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Det har varit en smått fantastisk sommar för den som uppskattar sol och värme. Även större delen av augusti har bjudit på govärme, vilket säkert har uppskattats av många.

Sommaren har också bjudit på en hel del intressanta och givande arrangemang; t ex de två musikhändelserna på stranden i Undrom och som det även rapporteras om i detta nummer av Botebladet. Men framförallt har Boteå Församling bjudit på en handfull musikaliskt högkvalitativa högtidsstunder. Det är bara bocka och tacka, med en förhoppning om att fler framöver upptäcker dessa kulturögonblick!

Nu är dock hösten i allra högsta grad i antågande. Men annars är allting sig likt: Coronan härjar fortfarande, Putin fortsätter med sina krigsförbrytelser och övergrepp, Sverige står med ena benet i Nato och politikerna fortsätter, i dessa valtider, att servera sitt sedvanliga valfläsk.

Ett orosmoln har dock tornat upp sig vid horisonten! Den framtida finansieringen av Botebladet är i allra högsta grad osäker, något som vi lär få anledning att återkomma till.

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 49-50, om allt går som det ska, och sträcker sig februari månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad höst och väl mött på de samlingar och arrangemang som kommer att äga rum!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Botblad 23/11

Botebladet

HÖSTEN 2022

BOTEÅ KRÄVER: LÅT VALLÄNGE FÅ VARA KVAR!!!

Ny fotbollsplan invigd i Undrom

Unikt häst- och kosläpp i Boteå

Boteåmästerskapen i kubb avgjordes

Årets Strandfest blev en veritabel succé

Fenomenet Eilert Pilarm lockade storpublik till stranden

SIDORNA 3-5

SIDAN 24: ZLATAN IBRAHIMOVIC BESÖKTE KALKNÄS SKOLA

Sidan 21: Våldsamt slagsmål bröt ut i Grillom

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan.
Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 24/11 2022
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Hej, Niclas Norenius från Björkå här! Här bor jag tillsammans med min sambo Alexandra, mina två döttrar Kajsa, Klara och två katter. Jag föddes 3 november 1986 på Sollefteå sjukhus och växte upp i Holm, med min mamma Eva, pappa Risto och storasyster Charlotte.

Min skolgång började med lekis i Kalknäs, därefter 1-5:an i Para skola, till skolan lades ner, därefter blev det 6:an i Kalknäs. Högstadiet gick jag på Nipanskolan, som avslutades med gymnasiet på Gudlav Bilderskolan, där jag gick teknikprogrammet.

Efter gymnasiet blev det värnplikten i Boden som Stridsfordon 90-förare. 2006, kort efter värnplikten, blev det flytt till Västerås för att studera elkraft. I den här vevan träffade jag min nuvarande sambo Alexandra och 2008 flyttade vi tillsammans till Hamre i Långsele. Efter ett par år begav vi oss till Umeå, för att Alexandra skulle kunna studera där. 2014 flyttade vi tillbaka till Hamre och där fick vi vår äldsta dotter Kajsa. 2016 var året som jag återvände "hem", när vi köpte hus i Björkå och även fick vår yngsta dotter Klara.

Under min uppväxt så har det blivit mycket fotboll, hockey, cykling och innebandy. Många kanske inte vet att det finns en fotbollsplan i Björkå. På den planen har jag skjutit många bollar genom åren. Nuförtiden brukar jag ta med barnen ner på planen för att skjuta ett par skott. Visst, planen har fått lite mer mossa med åren, men den blir bara mjukare att springa på. På Rixdan i Björkå hade vi ett alternativ till fritidsgård, där vi spelade både innebandy och bordtennis. Där firade vi också Valborg, vilket även görs idag. Jag undrar hur många myrstackar och postlådor som blivit drabbade av smällare och raketer genom åren – vilket så klart inte sker idag. Vid Holms säteri hade vi barn möjlighet att spela basket, både ute och inne i maskinhallen, och vi fick även låna verkstaden för att meka med cyklarna, något som behövdes efter att vi hade åkt i både stora och små cykelhopp. I Holm finns även en brygga nere vid älven att bada ifrån. Förr fanns där ett fik och en kiosk, där vi kunde handla godis och glass. När sedan Holmgång ägde rum var det absolut något extra för oss yngre och även för de äldre. Björkåkontoret var även det en samlingspunkt för oss ungdomar. Där spelade vi biljard på övervåningen och tränade på det lilla gymmet i källaren. Det cyklades mycket i skogarna runt Björkå och Holm, bl a på den kända crossbanan på bruket. Många cykelturer blev det, ibland för att bada i Grubban, som ligger i Björkån, och till den otroligt fina badplatsen i Björksjön, där jag även idag badar mycket tillsammans med min familj.

Enligt mig själv, så tycker jag att Björkå och Holm är en av de bästa platserna som finns! Så det är inte för intet att Björkåbruk blev årets by i Sollefteå kommun 2022!

Niclas Norenius, Björkå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett 20-tal Boteåbor hade slutit upp för att lyssna till vad projektets arbetsgrupp hade kommit fram till.

Utvecklingsprojektet i Boteå har gått in i en ny fas

Avstampet ägde rum på det stormöte som hölls i Björksjöns Folkets Hus i början av juni

Botebladet har i tidigare nummer kunnat berätta om det utvecklingsbidrag, på 100 000 kr, som bygden har fått ta emot från *Sollefteå kommun*. På stormötet i *Sunnersta Folkets Hus*, den 31:a mars, bildades en arbetsgrupp, bestående av *Maria Wennberg*, *Karin Sellgren*, *Ulrika Bergman*, *Björn Krestesen* och *Sebastian Cardenas*, med uppdrag att bereda frågan till kommande stormöte.

Den 1:a juni hölls detta möte i *Björksjöns Folkets Hus*. Efter det att mötesledare *Björn Krestesen* hade hälsat de 20-talet närvarande välkomna, visade *Karin Sellgren* ett bildspel som arbetsgruppen hade producerat till mötet. Bildspelet speglade dels de lyckosamma projekt, såsom t ex *Gnistor* och *Holmgång*, som bygdens folk tillsammans drivit under årens lopp, men presenterade också en vision om hur bygden skulle kunna få vara en rik kulturbygd i framtiden. Detta bl a via möjligheten att kunna växla upp kommunens s k katalysatorpengar via t ex bygdemedel.

Just detta är något som man har lyckats väldigt bra med i *Resele*, något som *Maaike Smit*, kvällens gästtalare och tillika projektledare i *Resele*, fick möjlighet att dela med sig av. De olika projekten i *Resele* har till stor del handlat om att – med hjälp av bl a lokala turistentreprenörer, företagare och föreningar – sätta Reselebygden på kartan och lyfta fram de olika sevärdheter som bygden har att erbjuda, för att på så sätt kunna locka besökare. Finansieringen löstes via medel från *Leader Höga Kusten*, en egeninsats från *Resele IF* och diverse ideella insatser.

Avslutningsvis bildades en ny arbetsgrupp att ta över det fortsatta utvecklingsarbetet. Den nya gruppen består av *Undroms IF*, *Björksjöns Folkets Hus förening*, *Mikael Holmsten* och *Björkå Samhällsförening*, där den sistnämnda blir sammankallande.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björn Krestesen agerade mötesledare för stormötet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maaike Smit berättade om turistprojekten i Resele.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Ullström kan, efter sitt första år i Boteå, konstatera att de trivs oerhört bra.

Familjen Ullström upplever att man är på rätt plats i livet och på jorden

Familjen Ullström bytte ut det stressiga stadslivet i Gävle mot lugnet i idyllen Valla

Det råder en ständig efterfrågan på hus i *Boteå* och de eventuella lediga hus som läggs ut för försäljning, säljs för det mesta ganska snabbt. Paret *Fabian* och *Jessica Ullström*, med sönerna *Wilton* och *Ebbe* och som kom inflyttandes till *Valla* från *Gävle* i fjol sommar, är en av de många familjer som haft glädjen att hitta sitt drömhus i *Boteå*. *Botebladets* redaktör fanns redan på plats i den vevan och välkomnade familjen och man bestämde att man skulle skjuta intervjun på framtiden, för att familjen skulle hinna bo in sig lite.

En härlig sommardag, i mitten av augusti, har *Botebladets* redaktör äntligen förmånen att besöka familjen i deras oerhört vackert belägna hem i *Valla*. Efter obligatorisk fotografering slår vi oss ned på trädgårdsmöblerna och redaktören får inledningsvis möjlighet att fråga de yngre familjemedlemmarna om hur de trivs så här långt. *”Jag trivs ganska bra, både med att bo i Valla och att gå på Kalknäs skola, som jag tycker har en bra miljö”*, berättar elvaårige Wilton. Hans favoritämnen i skolan är engelska, bild och programmering. Under våren har han varit med *Botatons* teaterverksamhet och har även börjat spela basket i *Sollefteå*. Ebbe, sex år, berättar att även han trivs med sin nya tillvaro, att hans favoritämnen är bild och matematik och att han är med i *Undroms IF:s* knattefotboll. Både han och Wilton har på kort tid hunnit med att få en hel del nya kompisar.

Därefter är det dags att rikta strålkastarskenet mot Jessica. Hon berättar inledningsvis att hon gick IT-medialinjen på gymnasiet i *Gävle*. Det var under sista året på gymnasiet som Jessica och Fabian lärde känna varandra och blev tillsammans. Under sista året hade hon även en praktikplats på tidningen *Arbetarbladets* nöjesredaktion och att hon, efter avslutade studier, kom att ta uppdrag för tidningen under ett år. Detta kom att ge henne ett ökat intresse för att jobba med foto och hon kom, på sidan om sitt ordinarie jobb och ända fram till flytten till *Boteå*, att jobba som frilansfotograf. Parallellt med jobbet på *Arbetarbladet* läste hon även en del kurser inom foto.

Sommaren 2010 föreslog Jessicas mamma att hon skulle söka jobb på hälsocentralen i *Valbo*, där hon själv jobbade. *”Det passar väl inte mej, tänkte jag, för jag är*

ju en mediatjej som måste jobba med nåt kreativt”, berättar hon och ler brett. Men hennes mamma bönade och bad, vilket ledde fram till att hon sökte och fick jobb som receptionist, något som hon kom att jobba med fram till 2011, då Wilton kom till världen (samma år som Jessica och Fabian gifte sig).

Efter avslutad föräldraledighet fick Jessica jobb på en hälsocentral i *Gävle* och efter ett år gick hon en tvåårig utbildning till medicinsk sekreterare. *”Jag hade mycket gratis jämfört med mina studiekamrater och kunde därför jobba halvtid under studietiden.”* Efter avslutade studier blev Jessica headhuntad till en alldeles nystartad hälsocentral i *Gävle*.

I samband med att yngste sonen Ebbe kom till världen 2015 kom Jessica att på nytt vara föräldraledig i ett år. *”Men jobbet som medicinsk sekreterare var väldigt stressigt och hösten 2017 kände jag att jag höll på att gå in i väggen”*, minns hon. Men genom sitt nyvaknade intresse för målning och hantverk började hon att så sakteliga återfå krafterna. Detta ledde fram till att hon tog tjänstledigt hösten 2018 och började en ettårig utbildning på en konstskola.

Väl tillbaka på jobbet kände Jessica, med all önskvärd tydlighet, att hon var färdig med jobbet på hälsocentralen. Hösten 2019 valde hon att gå en konstlabdistanskurs på *Lunnevads folkhögskola*, där hon valde att fördjupa sig i sin textilkonst. *”Det året fick jag möjlighet att förstå vad som är viktigt för mej på det personliga planet och när det gäller mitt konstnärskap”*, konstaterar hon.

Efter det var Jessica tillbaka på den hälsocentral som hon hade jobbat på under studierna till medicinsk sekreterare, men nu som chefssekreterare. När pandemin drog igång kom Jessica, precis som många andra, att jobba hemifrån.

Jessica berättar vidare att både hon och Fabian, vid den här tiden, bar på en längtan att bo på landet och att de hade letat hus under en längre tid, men att de saknade de ekonomiska förutsättningarna. De hade positiva erfarenheter av *Höga Kusten*, efter att ha semestrat där, och råkade få syn på huset i *Valla* via *Hemnet*. *”Vi föll genast för huset i samband med husvisningen!”* Av en händelse hade det företag, som Fabian jobbade för, ett kontor i *Sollefteå*, vilket naturligtvis kom att underlätta för deras dröm att bli verklighet och för alla bitar att falla på plats. Nu hände dock något fantastiskt! För trots att Jessica och Fabian inte var de högstbjudande på huset, så valde de dåvarande ägarna (se *Botebladets* vårnummer 2013 på *www.botea.se*) ändå att sälja till dem. *”Dom kände nämligen en stark koppling till huset och ville därför helst sälja till en permanentboende barnfamilj med samma känsla för huset som dom själva.”*

Köpet gick igenom i januari 2021 och i juni blev *familjen Ullström* äntligen Vallabor. Efter flytten fortsatte Jessica att jobba på distans, men nu i vår har hon bytt karriär i samband med att hon sökte och fick jobbet som kursansvarig folkhögskolelärare på *Hola Folkhögskola*. *”Det känns jättekul och helt rätt!”*, konstaterar Jessica tacksamt och som en del i jobbet kommer hon att plugga på distans för att få behörighet som folkhögskolelärare.

Jessicas konstnärskap har gått lite på tomgång sedan flytten till *Boteå*, men hon hoppas att kunna få mer tid för det framöver.

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Ullström består av pappa Fabian, mamma Jessica, Goldendoodeln Mose och barnen Ebbe och Wilton.

”Jag trivs bättre här än vad jag nånsin har trivts nån annanstans!”, konstaterar hon avslutningsvis.

Fabian berättar inledningsvis att han gick IT-linjen på gymnasiet i *Gävle* och att han därefter kom att ha olika ströjobb de påföljande tre åren. Efter att ha varit hemma med Wilton i ett år, pluggade han till anläggningsprojektör på folkhögskola i 1,5 år. Efter avslutade studier fick han 2015 omedelbart jobb hos teknikkonsultföretaget *Tyréns AB*, som hade varit hans praktikplats under utbildningen. Efter att ha varit föräldraledig för Ebbe i ett år fick han jobb som anbudsingenjör hos *NCC*. Första halvåret jobbade han på kontoret – där han bl a satte sig in i programvaran och fick lära sig hur man räknar på anbud – och andra halvåret fick han, för att lära sig hur ett bygge går till, rent praktiskt vara med och bygga ett ställverk på en ort. När det sedan var dags att återvända till kontorsarbetet, kände han att han inte var rätt man för jobbet, vilket landade i att han återvände till sitt gamla jobb hos *Tyréns*.

Även Fabian kom att jobba hemifrån när pandemin drog igång. *”Under den perioden kom jag till insikt om att det inte var själva arbetsuppgifterna som jag uppskattade med mitt jobb, utan interaktionen med mina jobbarkompisar”*, minns han, samtidigt som han och Jessica hade börjat se sig om efter hus längre bort från *Gävle* och slutligen fann vad de sökte. I samband med flytten började han på det lokala kontoret i *Sollefteå*, fortfarande handlade det om arbete hemifrån.

Redan ett bra tag innan flytten till *Valla* hade Fabian börjat följa en kompis på *Instagram*, som hade påbörjat en utbildning på *Byggnadsvårdsprogrammet* på *Träakademin* i *Kramfors*. *”Allt sedan unga år har jag haft ett intresse för gamla hus och när jag såg fotona som min kompis hade lagt ut, så blev jag rejält sugen att själv gå samma utbildning.”* Efter att ha köpt huset insåg han att utbildningen låg nästgårds från dit de var på väg att flytta. *”Det var Ödet och jag kunde helt enkelt inte låta bli att söka till utbildningen!”*, konstaterar han tacksamt. Nu har Fabian hunnit gå sitt första år och så här långt ångrar han definitivt inte sitt nya karriärsval. *”Jag känner verkligen att jag är på rätt plats i livet och på jorden. Det känns också jättebra att vi har flyttat hit och att vi kommer att kunna växa på många plan här.”* Nej, det råder ingen som helst tvekan om att hela *familjen Ullström* verkar ha hamnat helt rätt i samband med sin flytt till *Boteå*. *”Vi har redan börjat lära känna folk och även byggt nya vänskapsrelationer. Det känns som om man är en del av nånting och även är med och bidrar!”*, konstaterar Fabian avslutningsvis och Jessica håller med.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Ullström kände redan vid första besöket att huset i Valla motsvarade de önskemål som de hade.

FOTO: ROLF RÖNESTJÄRNA

Christina Hieke, Peter Styrman och Katharina Hieke brukar besöka Boteåbygden varje sommar.

Peter Styrmans kallelse har tagit honom från Sångal till Österrike

Familjen Styrman-Hiekes tillvaro har i mångt och mycket kommit att handla om musik

Konserten i *Boteå kyrka* den 19/8 (se reportage på sidan 31), där förre Sångalbon *Peter Styrman* med familj gav en konsert (av totalt elva runt om i landet i sommar), kom att utgöra starten för denna artikel.

Några dagar senare får jag chans att sitta ner tillsammans med *Peter Styrman*, med hustrun *Katharina Hieke* och dottern *Christina,* hemma hos Peters föräldrar (se *Botebladets* höstnummer 2019 på *www.botea.se*).

Peter växte, som sagt, upp i *Sångal* och tillbringade sina sex första skolår på *Para skola*. Därefter blev det högstadiet på *Vallaskolan* och 4-årig teknisk linje på *GB-skolan* i *Sollefteå*, med en plan att bli kemist.

Därefter kom det att handla om militärtjänst på *T3* i *Sollefteå*. Där var han med om en händelse som kom att få livsavgörande konsekvenser för honom i framtiden. I samband med en truppuppställning, efter en tid, ställde befälet frågan om det möjligen var någon av beväringarna som råkade ha busskörkort. Den som var uttagen till busschaufför hade nämligen inte behagat dyka upp. Peter fann sig då räcka upp handen och fick då frågan om han hade busskörkort. *”Jag är snart klar med utbildningen!”*, hörde han sig själv svara. Egentligen var det ingen lögn, för snart kom han faktiskt att vara klar med körkortsutbildningen för buss, även om det först kom att ske under militärtjänstgöringen.

Peter berättar vidare att han kom till tro på Gud under sin konfirmationstid och att han efter lumpen fick jobb som ungdomsledare i *Svenska kyrkan* i *Sollefteå*, samtidigt som han körde buss på ringlinjen i *Sollefteå* och även hoppade in som kemi- och mattevikarie på *GB-skolan* några lektioner varje vecka. Efter ett par år kom Peter att, under några år, frilansjobba med ungdoms- och studiefrågor inom *Härnösands stift*, samtidigt som han jobbade som lastbilschaufför och körde buss hos *Westin Buss AB* i *Docksta*.

1991 flyttade Peter till *Stockholm* och kom fram till 2002 att jobba för det bussbolag som sedermera kom att bli *Delfinbuss AB*. Det var under den här perioden, närmare bestämt år 2000, som hans vågade handuppräckning på *T3:s* kaserngård kom att förändra hans liv. I samband med en av sina utrikeskörningar träffade han nämligen sin blivande fru Katharina. Ödet ville dock att det skulle

forts. nästa sida

dröja ytterligare ett par år innan hon på nytt kom att bli passagerare på en av hans körningar. Nu tog intresset fart och efter hemkomsten till *Sverige* började de så sakteliga att umgås och inom cirka ett år var de ett par.

Jobbet som busschaufför kom ytterligare att få betydelse för Peters framtid, nämligen när det gällde hans framtida yrkesval. *”Många tror att dom vet vad det innebär att vara busschaufför på turistresor, men dom flesta har egentligen ingen aning. Jobbet består nämligen av att man 30% av tiden sitter vid ratten och kör, 30% av tiden ägnar sej åt städning och fönsterputsning, men framförallt består 40% av tiden av väntan”*, konstaterar Peter och småskrattar. Under åren av väntan, på busspassagerarnas museibesök etc, så kunde Peter ta vara på tiden genom att läsa teologi på distans och 2009 var han äntligen klar med sin prästutbildning, för att året därpå prästvigas i *Karlstad*. Under de här åren ägnade han sig, förutom åt busskörning och teologistudier, även åt musiken, jobb som internationell sekreterare åt biskopen samt åt föräldraledighet (dottern Christina kom nämligen till världen 2007).

Peter berättar vidare att han som sjuåring började spela flöjt. Fast egentligen fanns inte det instrumentet tillgängligt, men han stod på sig, vilket ledde till att *Sten Ulander*, hans musiklärare, själv gick och lärde sig att spela flöjt, för att kunna tillgodose Peters önskemål. Det är ingen överdrift att påstå att den uppoffringen verkligen kom att betala sig! *”Sten har fått betyda mycket för både mej och många andra!”*, konstaterar Peter tacksamt och fortsätter: *”På den tiden var det som det ska vara, till skillnad mot på många andra ställen i Sverige idag; nämligen att man fick instrumentundervisningen på skoltid!”* Mellan åren 1979-86 var Peter dessutom med i dansorkestern *Orritons*, som veckoslutsturnerade från *Uppsala* i söder till *Kiruna* i norr.

Peters hustru Katharina, som är född och uppväxt i *Berlin*, började redan som sexåring att spela piano i den kommunala musikskolan. Efter musikgymnasium kom Katharina att doktorera i fysik på *Humboldtuniversitetet* i *Berlin*. Därefter bar det av till *Sverige* och mellan åren 1996-2001 hade hon en forskartjänst på *Kungliga Tekniska Högskolan* i *Stockholm*. 1999, samtidigt som sin forskartjänst på *KTH*, påbörjade hon en fyraårig organistutbildning på *Kungliga Musikhögskolan* i *Stockholm*. 2003 fick hon en tjänst som organist i *Laxå* och under tre års tid studerade hon även parallellt till konsertorganist på *Musikhögskolan*. Från det året har hon dessutom, både

ÖSTERRIKE

Statsskick: Förbundsrepublik
Yta: 83 879 km²
Huvudstad: Wien (ca 2 miljoner invånare 2022)
Högsta berg: Grosglockner (3 798 möh)
Invånarantal: Ca 9,1 miljoner (2020)
Invånare/km²: 105
Naturlig befolkningsökning: 0,4% (2020)
Medellivslängd: Kvinnor 84 år & män 79 år (2016)
Religion: Katoliker (55%), ortodoxa (5%), protestanter (4%)
Läs- & skrivkunnighet: 98%
BNP/invånare: Ca 500 000 kr (2021)
Naturtillgångar + viktigaste exportvaror: Vattenkraft & timmer + bilar & bilkomponenter, maskin- & pappersprodukter
Valuta: Euro

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sammanlagt elva konserter, runt om i Sverige, har musikerfamiljen Styrman-Hieke hunnit med nu i sommar.

själv och tillsammans med Peter, turnerat i *Norge*, *Tyskland*, *Österrike*, *Ungern* och runt hela *Sverige*.

2010 flyttade familjen till *Lysvik*, beläget mellan *Torsby* och *Sunne*, i samband med att Peter och Katharina fick jobb som präst respektive organist i *Torsby*. Där blev man kvar fram till flytten till *Wien* 2018, där Peter sedan dess är kyrkoherde i *Svenska kyrkan* och där Katharina – eftersom hon och Peter är de enda anställda i församlingen – har en bred tjänst med betoning på musiken. Katharina föreläser också en del och samarbetar även med flera lokala körer. Just nu bedriver den *Svenska ambassaden* i *Wien* ett projekt som bl a handlar om jämställdhet. Katharina är involverad i detta projekt och man har bl a uppmärksammat och lyft fram orgelmusik av svenska kvinnliga tonsättare, i det som annars är ett ganska mansdominerat sammanhang i t ex *Österrike*. Vid sidan av konsertverksamheten jobbar hon även för att göra orgeln tillgänglig för barn och har utbildat sig till Suzukipedagog för orgel. Hon är idag efterfrågad som konsertorganist och ackompanjör både i *Sverige* och i utlandet.

En stor anledning till att familjen sökte sig till *Wien*, var att det där fanns och finns goda möjligheter för Christina att förkovra sig inom musiken. Och de som hade möjlighet att avnjuta familjens konsert i *Boteå kyrka*, torde kunna hålla med om att det verkligen har gett resultat. Det märks tydligt under intervjun att Christina är en person som är målmedveten och verkligen vet vad hon vill och hon berättar att hon bestämde sig för att hon ville börja spela ett instrument, när hon redan i treårsåldern lyssnade till en stråkorkester. Av praktiska skäl ville givetvis föräldrarna att hon skulle välja piano eller flöjt som sitt huvudinstrument, men Christina ville istället lära sig spela fiol och så fick det bli! Fyra år gammal fick hon sin första fiol.

De två sista åren har Christina gått på musikgymnasium i *Wien* där hon har tre år kvar. Hennes skoldagar slutar redan kl 14, för att eleverna därefter ska kunna öva på sitt instrument på egen hand eller tillsammans med en privatlärare. För Christina rör det sig om cirka fyra timmar per dag. Det har varit en stor omställning för henne att flytta till *Wien*, trots att hon talar flytande tyska sedan barnsben, men tacksamt nog har hon fått många nya kompisar. Hennes framtidsplan är att studera vidare på *Musikuniversitetet* i *Wien* och där ta en masterexamen, för att därefter doktorera på sitt instrument i *London*. I framtidsplanerna ingår även att spela i en orkester och att själv undervisa.

På senare år har Christina haft möjlighet att satsa ordentligt på att utvecklas som violinist och hon har kunnat delta i många både svenska och internationella kurser, där hon har fått lektioner av både etablerade och kända violinister och pedagoger. Under resans gång har hon dessutom fått ta emot både musikstipendium och vunnit pris. En av höjdpunkterna i hennes karriär, så här långt, är en konsert som hon medverkade i *Reykjaviks konserthus*.

I slutet av intervjun kör Peters föräldrar in på gården och efter en stund förflyttar sig sällskapet in i köket, där mamma Lilly har dukat fram fika och speciellt sparat en tårtbit från gårdagen till redaktören och dennes odelade förtjusning. Peter har två år kvar på sitt förordnande i *Wien*, därefter är framtiden oviss. *av Rolf Ronestjärna*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Styrman och hans familj återvänder gärna, och så ofta de kan, till hans barndomshem i Sångal.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Musikteatern Nevita är en saga som handlar om förbjuden kärlek mellan människa och skogsväsen.

Botaton gjorde succé med sina teaterföreställningar i Sunnersta Folkets Hus

Efter två års pandemiuppehåll kunde Botaton på nytt framföra en teaterföreställning

Under våren har det varit full aktivitet i *Botatonhuset* i *Kalknäs* i samband med förberedelserna inför *Botatons* första teaterföreställning efter pandemin (se *Botebladets* vårnummer 2022 på *www.botea.se*).

Ute i foajen sitter regissör *Per Magnus Lilja* och säljer biljetter och atmosfären inne i lokalen är präglad av spänning och förväntan. Det är den 4:e juni och det är äntligen premiär för musikteatern *Nevita*, som under juni månad kommer att uppföras vid sammanlagt fyra tillfällen i *Sunnersta Folkets Hus*. Manusförfattare till *Nevita* är regissören själv, där Norrköpingsbon *Fredrik Abrahamsson* har bidragit med sex sånger. Handlingen utspelar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sången och musiken var en viktig del i föreställningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huvudrollsinnehavaren Yara Pieren i mitten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huvudrollsinnehavaren Wilton Ullström.

sig i en fantasivärld, där skogsråret Nevita, här spelad av *Yara Pieren*, blir förälskad i den vackre skogshuggaren Demitro, spelad av *Wilton Ullström*. Detta leder till stor oro bland de övriga väsena i skogen och som alla redan har nog med problem. För dalen, som de lever i, håller nämligen på att torka ut p g a att vattenfallet, som förser skogens invånare med vatten, har blivit uppdämt av ett stort stenblock. Men Nevita är inte beredd att ge upp sitt hopp om att få älska och att få leva med sin käre Demitro.

Både barn och vuxna gör fina både sång- och skådespelarprestationer och framför allt utmärker sig de två huvudrollsinnehavarna tillsammans med *Ellie Larsson*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Premiärföreställningen sågs av ganska många.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Camilla Sahlén och Per Magnus Lilja satt i foajen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Christine Faxbrink och Aron Widengren tog paus.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Både barn och vuxna medverkade i kulturföreningen Botatons familjeföreställning Nevita i Sunnersta.

FOTO: ULLA BODIN

Undromsgruppen Duo de Luxe med förstärkning underhöll på den s k hemvändarkvällen på stranden i Undrom.

Sommartåget med hemvändarkväll arrangerades på stranden i Undrom

Vädrets makter visade sig inte från sin allra bästa sida i samband med arrangemanget på stranden

Kvällen med *Sommartåget* och hemvändarna, på stranden i *Undrom* den 9:e juli, kan inledningsvis sammanfattas med den sång som *Siw Malmkvist* sjöng 1970, nämligen; *”Regnet det bara öser ner…”*.

Men trots att regnet vräkte ner bjöd musikerna från *Holmsten Trio*; *Mikael Holmsten*, *Pär-Åke Stockberg* och *Stefan Bonér,* på ett förstklassigt framträdande. Den här kvällen hade man fått förstärkning av sångerskan *Angelica Jonsson*, sångarna *Klas Norberg* och *Jörgen Åslund*, samt gitarristen och tillika sångaren *Johan Norrman.* Det var rock’n’roll; med t ex *Rock Around the Clock*, med omgjord text av *Nicke Sjödin*, blandat med örhängen

FOTO: ULLA BODIN

Regnkläder och paraply var att rekommendera.

FOTO: ULLA BODIN

De åhörare som vågat trotsat vädrets makter fick sig till del förstklassiga sång- och musikuppträdanden.

av t ex *Ann-Louise Hansson*. Tyvärr hängde undertecknad inte riktigt med på alla titlarna på vad som framfördes, eftersom jag inte är så bra på att hålla ordning på penna och papper samt en kamera som inte ska bli blöt i ösregn. Men de bjöd på fullt ös som vanligt!

Vid 19-tiden, då regnet avtog något och när *Sommartåget* tog en paus, så tog *Duo de Luxe*, med *Ann-Charlotte Agrell* och *Antti Dahlgren*, plats på scenen, dagen till ära förstärkta med Tybrännsbon *Nir Levy* och Järfällakillen *Daniel Persson* på gitarr samt Nylandsbon *Robert Hellrung* på fiol. De bjöd på en blandad repertoar. Det blev bl a covers som t ex *Going Down to the River* av *Doug Seegers*, *Billie Jean* av *Michael Jackson* och *You Are the Sunshine of My Life* av *Stevie Wonder*.

En halvtimme senare upphörde regnet helt och solen tittade till och med fram mellan molnen. Då klev *Andrej Altin* upp på scenen. Andrej började sin karriär här i *Undrom* och tidigt i sin karriär sjöng han med *Ann-Charlotte Agrell* och i gymnasiet hade han sånglektioner för *Klas Norberg*. Andrej, med sin gitarr, bjöd på en blandning av pop och visor av diverse artister. Eftersom *Emil Assergård* hade blivit dubbelbokad, och inte hade någon möjlighet att komma till *Undrom* den här kvällen, representerades han av Andrej med låten *Jag råkade sälja min bästa vän*.

Under hela kvällen sålde *Boteå Skoterklubb* hamburgare, korv och dricka, medan *Undroms IF*, genom fritidsgården, stod i ett annat stånd där de bl a erbjöd kaffe och kaka. Vädret till trots var det en hel del personer som tog sig ner till stranden i *Undrom* och vartefter regnet avtog ökade antalet besökare. När jag gick hem, fullproppad av härlig musik, nynnade jag på fortsättningen av *Siw Malmkvists* låt: *”...och jag är så blöt om både skor och strumpor”*.

av Ulla Bodin

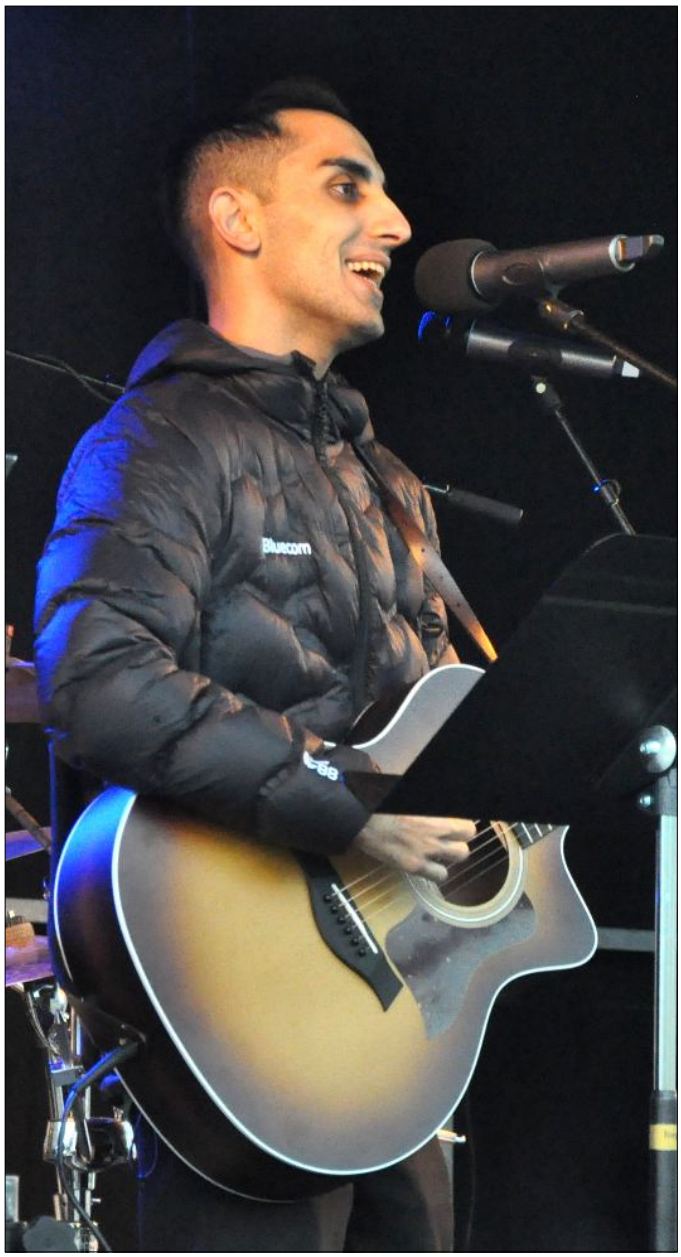

FOTO: ULLA BODIN

Andrej Altin bjöd på en blandning av pop och visor.

FOTO: ULLA BODIN

Holmsten Trio var förstärkta av Angelica Jonsson, Klas Norberg, Johan Norrman och Jörgen Åslund.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Handlingen i författaren Tove Alsterdals två senaste böcker utspelar sig i Ådalen.

Författaren Tove Alsterdal fyllde Para hembygdsgård till bristningsgränsen

Bibliotekets Vänner i Boteås författarkväll i Para hembygdsgård blev en riktig lyckträff

Bibliotekets Vänner i Boteås författarkvällar brukar vara synnerligen omtyckta och välbesökta. Författarkvällen, med *Tove Alsterdal*, på *Para hembygdsgård* den 4:e augusti, var inget undantag. Faktum var att arrangören nog blev åtminstone lite glatt överraskad över hur många som dök upp den aktuella kvällen och man hade fullt sjå med att kunna placera de 60-talet åhörarna i lokalen.

Efter välkomnande av *Elisabet Sundberg* tog *Tove Alsterdal* vid och inledde med att säga: *”Vad fantastiskt det är att få komma hit till denna vackra plats och att så många har kommit hit ikväll!”*

Tove Alsterdals författarskap har uppmärksammats internationellt och hennes böcker har getts ut i ett ganska stort antal länder. 2009 debuterade Tove som romanförfattare med thrillern *Kvinnorna på stranden,* en historia som kretsar kring människor som drunknar i samband med sin flykt över *Medelhavet*. 2012 kom hon ut med romanen *I tystnaden begravd,* en kriminalroman som berättar om de s k Kirunasvenskar som på 1930-talet utvandrade från *Tornedalen* till *Sovjetunionen*. Toves tredje roman; *Låt mig ta din hand*, tilldelades 2014 priset för årets bästa kriminalroman av *Svenska Deckarakademin*. Handlingen utspelar sig bl a i *Jakobsberg*, där Tove tillbringade en del av sin uppväxt. Hennes nästa roman; *Vänd dig inte om* – som utkom 2016 – har också anknytning till

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tove Alsterdal signerade böcker för glatta livet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Eeva-Liisa Victorsson, från Bibliotekets Vänner, var nöjd.

hennes förflutna. Det är nämligen en deckarroman som utspelar sig på *Beckomberga mentalsjukhus*, där hon själv arbetade under några år efter gymnasietiden. 2020 kom kriminalromanen *Blindtunnel* ut, där bokens huvudpersoner säljer sitt radhus i *Sverige* till förmån för en vingård i *Tjeckien*.

Via sin planerade trilogi om *Ådalen*, med polisen *Eira Sjödin* i huvudrollen, har *Tove Alsterdal* på ett alldeles särskilt sätt riktat fokus på just dessa bygder. *”Jag kände ångest när jag skulle börja skriva om Ådalen och jag ville inte skriva en historisk roman utan istället om nutiden”*, berättade Tove och fortsatte: *”Jag var väldigt nervös när boken skulle släppas och jag blev tacksam över det positiva mottagandet.”* Första boken; *Rotvälta*, som kom ut 2020, följdes av boken *Slukhål* året därpå. Just nu håller hon på att knyta ihop den tredje och avslutande boken i serien. *”Jag har dock lovat att inte ta död på Eira, utifall att jag vill skriva en fortsättning nån gång framöver”*, lugnade Tove och skrattade glatt.

Under den knappa timme som författarkvällen varade, där Tove berättade om både sitt författarskap och sina böcker, så varvade hon även med att läsa lite utdrag ur några av böckerna. En viss munterhet kunde höras bland åhörarna när hon läste ur just *Slukhål*, där både *Sånga*, *Undrom*, *Offer* och *Offersjön* omnämns i boken.

Efteråt bjöd *Bibliotekets Vänner* på fika och det gavs möjlighet till att köpa Toves böcker och även få dem signerade

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tove Alsterdal avtackades efteråt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Författaren Tove Alsterdal berättade inspirerande om sin bokproduktion och om sitt författarskap.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Margareta Westman Dahlqvist

Margareta Westman Dahlqvist återvände till Boteå efter ett antal år i förskingringen

I denna utgåva av Botebladet möter vi Margareta Westman Dahlqvist

Undromsbon *Margareta Westman Dahlqvist* är ytterligare en av alla dessa hjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Ett sådant engagemang uppskattas verkligen!

Jag får en rejäl utskällning när jag öppnar Margaretas grind, dock inte av Margareta utan av hennes och maken Marcus två Dalmatiner, som lystrar till

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Margareta Westman Dahlqvist har en vidunderlig utsikt från sitt hus.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Tights och tröja.

Sån är jag:
- Barnkär och för det mesta glad.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Kniv, tändstål och en bok.

Jag blir glad när:
- Jag får träffa familjen och när jag kan hjälpa någon.

Någon jag gärna vill träffa:
- Anna Westman, min före detta svärmor.

namnen Jack och Chans. Margareta, som enligt *Wikipedia* föddes samma dag som *Jackie Jackson*, i gruppen *Jackson Five*, berättar inledningsvis att hon första gången såg dagens ljus på *Sollefteå BB*. Hon kom att växa upp, som äldsta syskon av tre, i *Näsåker* tillsammans med föräldrarna *Bertil* och *Dofny Wilson*. Pappa Bertil, som ursprungligen kom från *Stöde*, var butiksföreståndare, medan mamma Dofny, som var från *Mellansel*, jobbade som skräddare.

När Margareta var sju år gammal flyttade familjen till *Långsele*. Hon berättar att hon alltid har varit något av en utemänniska och att hon på fritiden, tillsammans med kompisarna, ofta arrangerade idrotts- och skidtävlingar. *”Det var skidor på längden och tvären och jag kände en väldig frihet med skidorna på!”* Det fanns många barn- och ungdomar i närområdet, som Margareta lekte med, men hon tyckte även om att leka på egen hand. *”Jag har väl alltid varit lite av en ensamvarg och trygg med att vara själv, men samtidigt har jag också tyckt om att vara med människor”*, konstaterar Margareta.

Några streck med *Kanadagäss* skränar plötsligt förbi över våra huvuden och det får Margareta att minnas en speciell händelse från förr och som kunde ha slutat riktigt illa. Vid ett tillfälle, i hennes tidiga barndom, var hon plötsligt försvunnen och hennes mamma kunde inte, trots noggrant letande, hitta henne. Till slut fann hon Margareta, som inte kunde simma, hoppande från isflak till isflak ute på älven. Mamman fann då på råd, för att Margareta inte skulle göra om samma sak igen, och sade att tranorna, som brukade hålla till vid sjön, rövade bort barn. Ljudet från de skränande tranorna kom fortsättningsvis att hålla Margareta borta från sjön.

Efter de nio grundskoleåren på *Långsele skola,* blev det bara ett år på fackskola i *Sollefteå*, eftersom hon träffade, blev tillsammans med och flyttade ihop med Undromspojken *Sven Westman*. Året var 1968 och i ungefär samma veva tog hon och Sven över hans föräldrars jordbruk i *Kalknäs*. De införskaffade getter och kom under ett antal år att ägna sig åt och försörja sig på produktion och försäljning av ost och messmör, som man sålde över disk på gården och levererade till butiker från *Sollefteå* ned till *Älandsbro*. *”Det var ett roligt jobb, och man lärde i princip känna alla i bygden, men kroppen tog dessvärre väldigt mycket stryk!”* Detta ledde fram till att man upphörde med verksamheten och istället startade ett företag med inriktning på skinntillverkning och produktion av skinnprodukter. Under åren som egen företagare kom Margareta dessutom att jobba en hel del extra på *Konsumbutiken* i *Undrom*.

Under dessa år välsignades även Margareta och Sven med tre välartade barn. 1973 föddes Gunnar, som idag bor i *Knivsta* med hustru och tre barn och som jobbar med telekommunikation. 1976 föddes Sven-Erik, som idag bor i *Helgum* med sin sambo och två barn och två bonusbarn och som jobbar för företaget *TSB Borrentreprenad AB*. 1980 föddes slutligen Kristina, som idag bor i *Glumslöv* med sambo och ett barn och som jobbar inom skolvärlden.

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Margareta Westman Dahlqvist är glad och tacksam över att hon flyttade tillbaka hem till Undrom.

På 90-talet, samtidigt som Sven och Margareta avvecklade sin skinnverksamhet, flyttade de ned till det hus, på stranden i *Undrom*, där Margareta och Marcus bor idag. I den vevan fick Margareta jobb på *Vallänge särskilt boende*, där hon kom att jobba ett antal år fram till det att hon och Sven bestämde sig för att gå skilda vägar och Margareta flyttade till *Sollefteå*. Där fick hon jobb på *Sollefteå sjukhus* och började samtidigt, parallellt med jobbet, att utbilda sig till undersköterska.

2014 möttes hon och Marcus för första gången, men det skulle dröja fram till våren 2017 innan de blev ett par, i samband med att Margareta besökte honom på *Gotland*. *”Jag behövde liksom ha lite extra betänketid!”*, flikar Marcus – som suttit tyst bredvid och lyssnat på intervjun – plötsligt in och samtliga brister ut i skratt. Ett par månader senare flyttade Margareta till Marcus på *Gotland* och kom att under ett par års tid jobba på *Visby lasarett*. *”Jag kom där att ha stor nytta av min norrländska dialekt, som visade sej bli lite av en icebreaker, i jobbet”*, minns Margareta och ler.

Sommaren 2019 flyttade Margareta och Marcus till huset i *Undrom*, som Margareta hade behållit i samband med Svens bortgång 2010. Sedan dess har de hunnit byta fasad på huset, bygga en uteplats och är nu i sluttampen av en helrenovering inomhus.

Margareta och Marcus njuter idag av ett stilla och lugnt pensionärsliv, med bilutflykter och en fantastisk utsikt över *Ångermanälven*. Margaretas största intresse har alltid varit att läsa böcker. *”Jag är lite av en allätare när det gäller böcker och förr läste jag alltid böckerna från pärm till pärm, oavsett om dom var bra eller inte. Dom senaste tjugo åren har jag däremot slutat läsa dom böcker som inte har motsvarat mina förväntningar.”*

Att både Margareta och Marcus har funnit sig väl tillrätta i *Boteå*, och trivs med sin tillvaro där, råder det ingen tvekan om. *”Jag lämnade visserligen lite av mitt hjärta kvar på Gotland, men dit kan man ju åka igen, för det finns ju kvar”*, konstaterar Margareta. Men att det är *Boteå* som alltid har haft och kommer att ha den största platsen i hennes hjärta, framgår med all önskvärd tydlighet. *”Jag bodde här i omkring 40 år och är nu tillbaka igen! Undrom är Undrom och det har funnits i mitt hjärta sedan jag var 17 år gammal!”*, konstaterar Margareta, med tindrande ögon, avslutningsvis. **av Rolf Ronestjärna**

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Margareta med Dalmatinerna Jack och Chans.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huset vid stranden har fått sig en rejäl ansiktslyftning sedan Margareta och Marcus flyttade dit 2019.

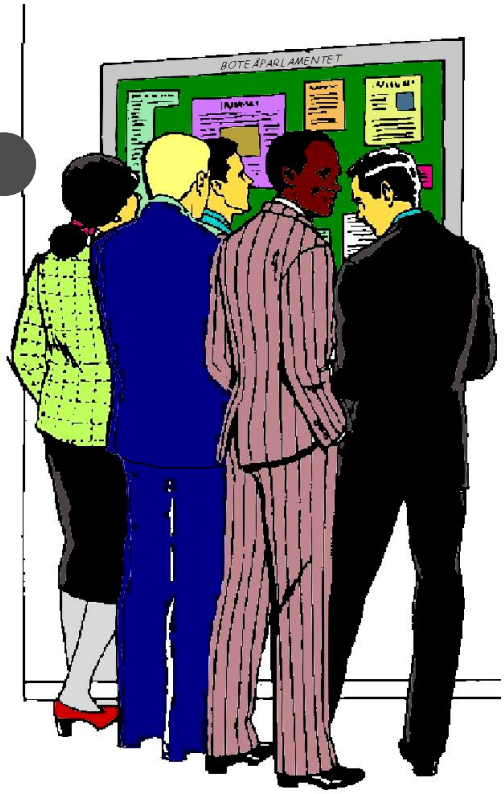

Boteåparlamentet informerar

Kallelse till Byating

Söndagen den 30 oktober kl 16.00

Sunnersta Folkets Hus

Boteåparlamentet kallar alla boende i Botebladets spridningsområde till Byating

✓ Redovisning av årets verksamhet ✓ Presentation av nya styrelsen ✓ Samtal om kommande verksamhet

Förslag, frågor eller motioner till Byatinget ska vara inlämnade senast den 10 oktober till ***Pia Hedberg, 070-606 70 68*** eller också till ***byating@botea.se***

Alla Boteåbor är varmt välkomna och vi hälsar alla dem som flyttat till Boteå på senare år speciellt välkomna till Byatinget.

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Det finns fortfarande en enrums- och en tvårumslägenhet ledig på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information. Dessutom finns det en ledig sexrumslägenhet i en Smedslänga på Gålsjö

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan i slutet av augusti är Sunnerstabon Björn Jönsson vaktmästare för Sunnersta Folkets Hus.

Ny vaktmästare för Sunnersta Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sunnersta Folkets Hus är bybornas eget hus.

Björn Jönsson är fastighetens nye vaktmästare

Sunnersta Folkets Hus har fått en ny vaktmästare i det att Sunnerstabon *Björn Jönsson*, gift med Folketshusföreningens nytillträdde ordförande *Maria Jönsson* (se *Botebladets* vårnummer 2022 på *www.botea.se*) har tagit över sysslan efter *Tobias Nilimaa*. *”Det lär väl ta ett tag att komma in i det hela”*, konstaterar Björn, som tillträdde uppgiften i slutet av augusti.

Eftersom Björn jobbar borta måndag-torsdag, så kan en viss del av uthyrningen komma att skötas av Maria. Bokning av lokalerna sker, precis som tidigare, via telefonnummer 070-547 45 42. Priser och villkor för uthyrning finns att ta del utav på *botea.se*, bygdens hemsida, under fliken *Föreningar*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björn bor endast drygt ett stenkast från Folkets Hus.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björn är gift med Folketshusföreningens ordförande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rockbåt 47 gjorde under dagen besök i Köja, Kramfors, Sandslån, Styrnäs, Undrom och Nyland.

Rockbåt 47 gjorde än en gång stor succé

Folk vallfärdade till Undrom från när och fjärran

På kvällen den 28:e juli var det stor folkfest på stranden i *Undrom* med anledning av att *Rockbåt 47* lade till och bjöd på ca 45 minuter fartfylld och uppskattad underhållning. Båtens besättning dominerades av gruppen *Nylands Järn* med frontfiguren *Fredrik Högberg* i spetsen. Denne berättade att det var *Rockbåt 47:s* sjätte säsong och poängterade senare att gruppen är bäst i världen i fråga om att ha sånger om *Bollstabruk* på sin repertoar. Precis som vid fjolårets besök hade man förstärkt besättningen med matroserna *Klas Norberg* och *Markus Molin,* där den sistnämnde, helt enligt traditionen, hade specialskrivit en låt till årets turné.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rockbåt 47 gav prov på både musikalitet och humor.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Markus Molin och Klas Norberg var jublande glada.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fredrik Högberg sjöng och skötte mellansnacket.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjösvängen stod, till stor del, för det musikaliska inslaget på dragspelsstämman i Björksjön.

Dragspelsstämma hölls i Björksjön

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dragspelsstämman höll på till långt in på sena kvällen.

Musikanter samlades från när och fjärran

Den 18:e juni var det tjo och tjim i *Björksjön* i samband med att *Björksjösvängen*, enligt traditionen, anordnade sin uppskattade dragspelsstämma.

Som vanligt var det gruppen själv som i huvudsak stod för underhållningen, men det gavs också tillfällen för de tillresta musikanterna att, både enskilt och tillsammans, bidra med sång och musik. Vädret för dagen, var lite ostadigt och efter att ha inlett från utescenen, flyttade man senare in i folkets hus. Sollefteåbon *Ingvar Olsson*, *Björksjösvängens* ordförande sedan ett år tillbaka, stod i grillen och njöt av en alltigenom lyckad dragspelsstämma.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ebonita Sanfridsson, från Sollefteå, stod i köket.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arne Backberg och Ingvar Olsson stod i grillen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ramzel består av bandmedlemmarna Totte Holm, Sven-Åke Carlsson, Nisse Nilsson och Tryggve Grundström.

Fin sommar på Para hembygdsgård

Hembygdsgården har bjudit på bra underhållning

Sånga-Överlännäs hembygdsförening – och alla de frivilliga som på ett fantastiskt sätt har ställt upp och hjälpt till – kan se tillbaka på en fin sommar på *Ångermanlandsgården*, d v s hembygdsgården i *Para*. I år var programmet något nedbantat mot tidigare år och man kom att ha öppet vid sammanlagt tio tillfällen i sommar, där gästartisterna, i nämnd ordning, kom att bestå av *Björksjösvängen* (9/7), *Kent Sundberg* (19/7), *Ramzel* (26/7), *Ronnie Sahlén* (2/8), Författarkväll med *Tove Alsterdal* (4/8) och *Andreas Nilsson* (13/8). Utöver dessa arrangemang har det hållits två Gudstjänster och man har även, vid två tillfällen, haft öppet för servering.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gruppen Ramzel bjöd både på eget material och covers.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lena Zetterblom är en av dem som har hjälpt till i sommar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ramzel lockade ett 40-tal åhörare till hembygdsgården

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gålsjö bruks ägare; Hugo von Schéele och *Gunvor Axelsson, har funnit sig väl tillrätta på Gålsjö.*

Gålsjö bruk är under utveckling

Hugo och Gunvor anser att Gålsjö är rätt plats att bo för den som gärna vill bo på landet

Det har snart gått 2,5 år sedan *Botebladets* redaktör hade förmånen att besöka, *Hugo von Schéele* och *Gunvor Axelsson*, de nya och nyligen inflyttade ägarna på *Gålsjö bruk* (se *Botebladets* sommarnummer 2020 på *www.botea.se*). Sedan dess har det hunnit att rinna en hel del vatten genom den bäck som strömmar genom ägorna och därför kändes det lämpligt att göra en uppföljning för att se vad som hänt sedan dess.

Vi sammanstrålar i den stora och ändamålsenliga samlingslokalen, i en av de s k smedslängorna på den s k Bruksgatan, (i huset med klockstapeln) och Hugo och Gunvor hjälps åt att berätta om vad man åstadkommit så här långt och vad som är på gång framledes. T ex har man iordningställt ett praktiskt och välordnat kök i den nämnda samlingslokalen, något som har blivit väldigt uppskattat av de jaktlag som är återkommande gäster. En vision som man hade, när man tog över fastigheten, var att omvandla vissa längor till lägenheter. Denna vision är på gång att förverkligas och i skrivande stund har man tre hyresgäster. Dessutom är en länga, med åtta enkelrum, iordningställd och en med sex enkelrum och gemensamt kök. En hjärtefråga, och då speciellt för Hugo, har varit att kunna erbjuda fiberuppkoppling till både hyresgäster och tillfälliga gäster. Efter en del turer har *Sollefteå Stadsnät* till sist beslutat att dra fiberkabel från *Offer* upp till *Gålsjö*, något som man förhoppningsvis kommer igång med till hösten. *”Bra kommunikation är nämligen A och O”*, konstaterar Hugo och Gunvor nickar instämmande.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gunvor och Hugo tog över Gålsjö för 2,5 år sedan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gunvor och Hugo trivs med tillvaron i Gålsjö.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Emil Hasselberg upplever att han får ett inre lugn av att arbeta och tillbringa tid i smedjan.

Smedjan på Gålsjö lever vidare

Den blivande smeden Emil Hasselberg har i sommar huserat i smedjan på Gålsjö

En ytterligare vision som paret *Hugo von Schéele* och *Gunvor Axelsson* – de nya ägarna på *Gålsjö bruk* – hade, var att den kulturhistoriskt intressanta smedjan på *Gålsjö* skulle kunna komma i bruk igen. Så har också blivit fallet! I sitt vårnummer kunde *Botebladet* berätta om smeden *Sami Salo*, från *Järnakademin* i *Kramfors*, och dennes verksamhet i smedjan under adventssöndagarna i fjol.

Nu i sommar är det ytterligare en elev från *Järnakademin* som har huserat i smedjan, nämligen den blivande smeden *Emil Hasselberg*. *”Det var Sami som tipsade mej om att Hugo och Gunvor gärna vill ha en smed på plats i Gålsjö”*, förklarar Emil och berättar vidare att han är född och uppvuxen i *Göteborg*, men att han närmast har hållit till i *Malmö* och även studerade i *Berlin* i ett halvår innan pandemin bröt ut. Han berättar också att hans intresse för smide väcktes i samband med att han lärde sig svetsa. *”Det var fascinerande att se att det gick att forma metall på olika sätt”*, minns han.

Att Emil gillar att tillbringa tid i smedjan framgår med all önskvärd tydlighet, för annars skulle han inte tillbringa sin lediga tid där, med tanke på hur intensivt det vanligtvis är på skolan. *”Men det är ett harmoniskt hantverk – vilket man kanske inte kan tro – och det ger mej ett inre lugn”*, konstaterar han. Det är inte att smida t ex yxor och verktyg som inspirerar honom mest, utan istället skapa olika typer av konsthantverk.

Emil lär vi få se mer av i *Botebladet*, eftersom han och flickvännen Jenny har köpt ett hus i *Arlom*. Men det lär vi få återkomma till...

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Emil gillar att tillbringa tid i smedjan i Gålsjö.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Emil gillar att smida olika former av konsthantverk.

FOTO: ULLA BODIN

Musikerparet Ellen Lindgren och Gilbert Svanerud har båda gått på Mellansels Folkhögskola.

Högklassig musikupplevelse i Överlännäs kyrka

Paret Ellen Lindgren och Gilbert Svanerud bjöd på omväxlande musikunderhållning

Det var många åhörare som kom till *Överlännäs kyrka* den 2:a juli när paret och Piteåborna *Ellen Lindgren*, sång, och *Gilbert Svanerud*, på piano, skulle stå för underhållningen under ca en timme. Ellen och Gilbert visade sig vara två duktiga musiker och kom att bjuda på högklassig musikunderhållning; alltifrån psalmerna *En vänlig grönskas rika dräkt* och *I denna ljuva sommartid*, till jazzklassiker såsom *Summertime* och *Bedårande sommarvals,* via några av de mest kända sommarvisorna såsom t ex *Uti vår hage* och *Änglamark*.

De flesta styckena hade, med hjälp av Gilberts ackompanjemang, något litet jazzigt inslag, vilket gjorde att musiken fick ytterligare en dimension. Ellens sång var mjuk och hade stor dynamik, vilket hon parerade fint med sin mikrofonteknik. Hela konserten avrundades med *Den blomstertid nu kommer*, där publiken bjöds att sjunga med, vilket gav en fin avslutning.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

De flesta musikstyckena hade vissa jazzinfluenser.

FOTO: ULLA BODIN

Ellen Lindgrens sång var både mjuk och dynamisk.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Musikupplevelsen förstärktes av att Jesper Norberg hade plockat bort framstycket på pianot.

Högklassig musikupplevelse i Överlännäs kyrka

Konsertpianisten Jesper Norberg bjöd på omväxlande musikunderhållning

Man brukar ibland säga att *”äpplet inte faller långt från päronträdet”*. När det gäller föräldrarna till *Jesper Norberg*, som bjöd på pianokonsert i *Överlännäs kyrka* den 30:e juli, så kan det mycket väl stämma. Han visade sig nämligen vara lillebror till den genommusikaliske, och den för Undromsborna välkände, *Klas Norberg*. Jesper gav hursomhelst prov på en synnerligen stor musikalitet, då han under cirka en timme bjöd åhörarna på en fantastisk musikalisk upplevelse. Jesper kom bl a att framföra musik av *J S Bach*, *Evert Taube*, *Paul McCartney* och *Jan Johansen*, hans stora förebild. Men det som framför allt stack ut under konserten, var hans egna jazzinspirerade kompositioner.

Konferencier var *Elisabet Sundberg* och församlingsprästen *Rolf Öhlén* höll även en andakt i slutet av samlingen, innan Jesper hastade vidare till en inplanerad konsert i *Frånö*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jesper Norberg imponerade med sitt pianospel.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Jesper Norberg och Rolf Öhlén i bra samarbete.

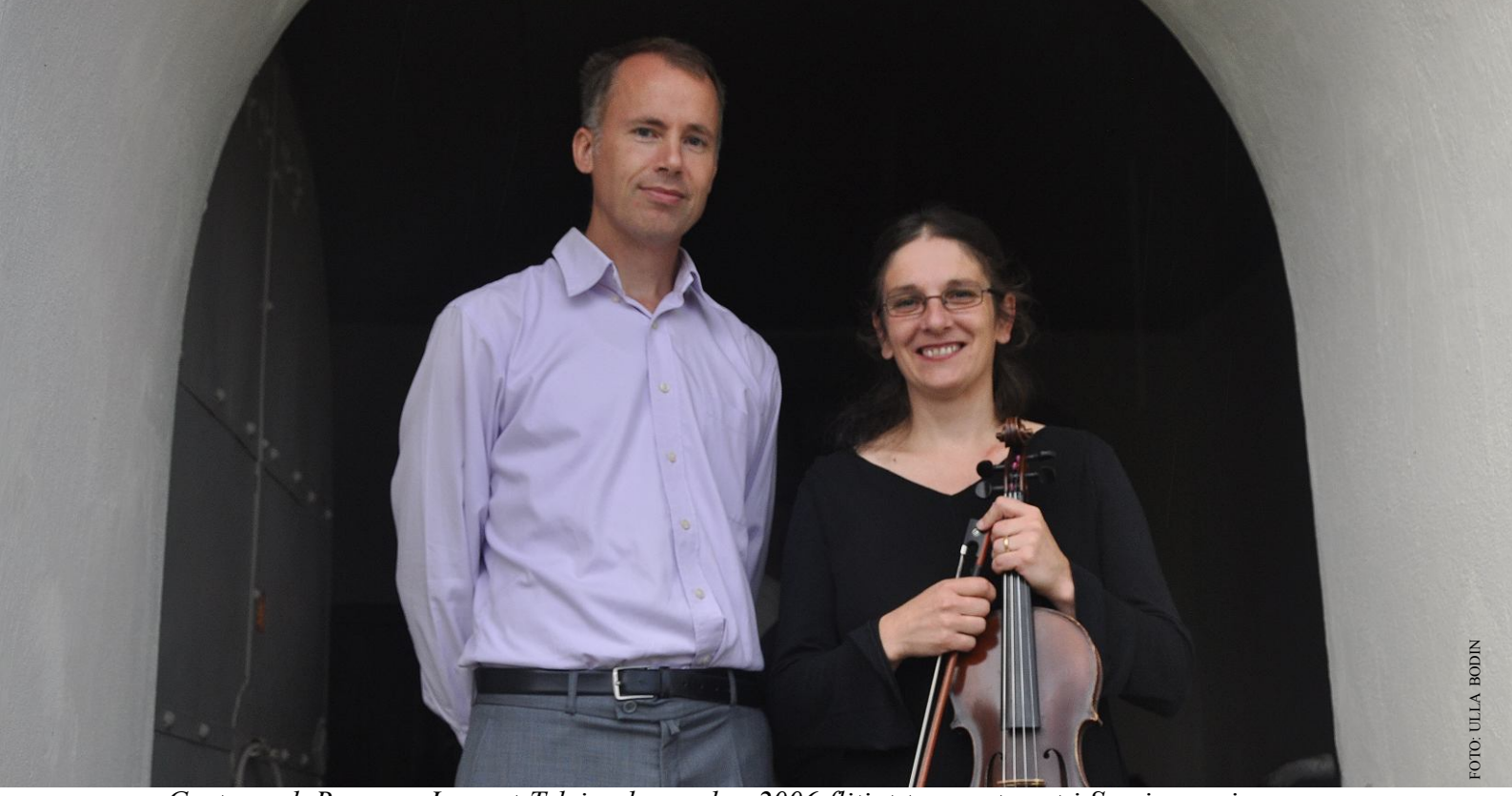

FOTO: ULLA BODIN

Gustav och Ramona Jannert-Telcian har sedan 2006 flitigt turnerat runt i Sverige varje sommar.

Det bjöds på Toner vid källan i Sånga kyrka

Paret Gustav och Ramona Jannert-Telcian bjöd på musikunderhållning och historielektion

Vid *Toner vid källan* i *Sånga kyrka*, söndagen den 10:e juli, spelade *Ramona Jannert-Telcian*, violin, och *Gustav Jannert-Telcian*, piano. De båda är ett skickligt musikerpar som numer bor och arbetar på en skola i *Rumänien*.

Gustav, som är från *Sverige*, och Ramona, som kommer från *Rumänien*, bjöd på underhållande klassisk musik av bl a *Robert Schumann* (1810-1856), *Vittorio Monti* (1868-1922) och *Tomaso Vitali* (1663-1745). Musikstycket av den sistnämnde är det enda som denne är känd för, om han nu verkligen skrev det...

Enligt uppgift ska stycket ha kommit till ca 1700. Men vid den tidpunkten var barockmusik på modet, vilket bl a innebar att styckena skulle följa en berättelse och vara ”lätta” att lyssna på med en jämn puls (lätt att stampa takten till). Men det lät som om det var skrivet 100 år senare, då romantiken var högaktuell. Romantiken använder nämligen den klassiska musiken för att beskriva känslor, drömmar och längtan. I mitten av 1800-talet tillsattes dock en grupp musikexperter, som efter många och långa diskussioner kom fram till att det var *Vitali* som hade skrivit stycket, trots att det inte passade in på barocken.

Dessutom fick vi höra ett modernt violinstycke som hade specialskrivits för Ramona. Den innehöll trummande på fiolen, slag med stråken mot strängarna tillsammans med avancerade melodier spelade på ”vanligt” sätt. Med andra ord bjöd *paret Jannert-Teclian* på en konsert med mycket varierade musikinslag och dessutom en liten historielektion.

av Ulla Bodin

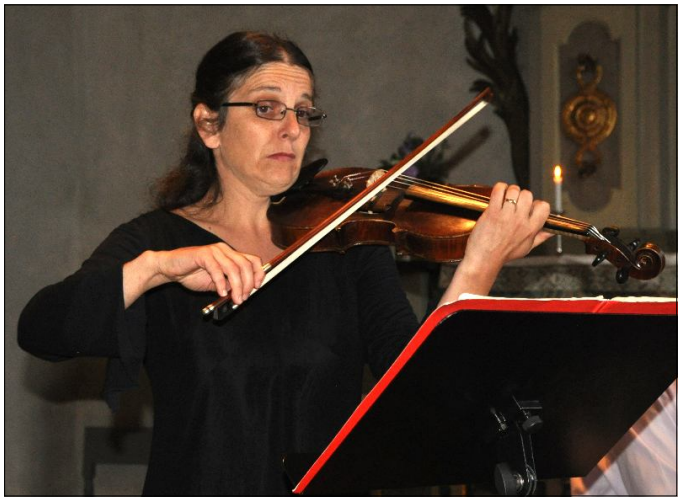

FOTO: ULLA BODIN

Ramona Jannert-Telcian kommer från Rumänien.

FOTO: ULLA BODIN

Gustav Jannert-Telcian kommer från Falköping.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rysslandsfödde Maria Sidorova bor sedan ett antal år i Sverige och turnerar kontinuerligt runt om i landet.

Harpist på Toner vid källan i Sånga kyrka

De församlade åhörarna fick vara med om en ovanlig och vacker musikalisk upplevelse

Den 21:a augusti fick de personer, som hade infunnit sig till arrangemanget *Toner vid källan* i *Sånga kyrka*, vara med om en högst ovanlig konsert. För mig personligen var det t ex den allra första gången som jag hade tillfälle att få lyssna till en konsert med en harpist. Det visade sig vara en intressant och givande upplevelse!

Harpisten ifråga var musikern *Maria Sidorova*, som är född och uppvuxen i *Sankt Petersburg*, där hon även utbildade sig på det statliga konservatoriet. Sedan ett antal år är Maria verksam i *Sverige* och har turnerat runt i *Sverige* och gett konserter. Först och främst har hon spelat i kyrkor, men hon har även uppträtt på en del teatrar. Marias repertoar sträcker sig från medeltida musik till filmmusik, från barockens spröda toner till flamencons kraftfulla temperament och från pop till rock. Hennes spelningar brukar ofta locka en stor publik och gjorde likaså det i *Sånga kyrka*.

Konserten inleddes med välkända *Greensleeves*. Därefter blev det bl a italiensk barockmusik, musik från *Ingemar Bergmans* filmer *Tystnaden* och *Kvinnors väntan*, ett par nocturnes av *Chopin*, *Claire de Lune* av *Debussy*, musik av *Rimsky Korsakov*, taktfast flamencomusik, ett antal moderna stycken och som extranummer *Beethovens Månskenssonaten* och musik från *Glada änkan*.

Konserten, som kom att hålla på i nästan 90 minuter, innehöll även en andakt av prästen *Rolf Öhlén*, ett par stämningar av harpan och diverse ohörbart prat från Maria när hon, vänd från åhörarna, rotade runt efter notblad.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Sidorova bjöd på en fantastisk konsert.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Sidorova visade prov på stor musikalitet.

FOTO: ULLA BODIN

Familjen Sundelin, bestående av Ida, Göran och Fanny, förgyllde Sommarsöndagen med sin musikalitet.

Sommarsöndag anordnades i Boteå kyrka

FOTO: ULLA BODIN

Familjen Sundelin kompade bl a till psalmsången.

Ida och Fanny är sjätte generationens spelmän

Söndagen den 10:e juli var det *Sommarsöndag i Boteå kyrka*. För musiken stod *familjen Sundelin* från *Resele*, med pappa Göran på fiol och med döttrarna Ida och Fanny på fiol respektive flöjt. De ackompanjerade de psalmer som sjöngs under Gudstjänsten. Till avslutning spelade de *Polska efter Olof Nilsson Sundelin*. Olof visade sig vara flickornas farfarsfarfarsfar – Ida och Fanny är m a o spelemän i sjätte generationen (om jag räknat rätt).

Efter Gudstjänsten serverades det, i Sockenstugan, hårda och mjuka tunnbröd med ost och kaffe med en chokladboll till efterrätt. Där underhöll *familjen Sundelin* med ytterligare några stycken folkmusik. *av Ulla Bodin*

FOTO: ULLA BODIN

Robin Garefält predikade och Maud Lindberg assisterade.

FOTO: ULLA BODIN

Efter Gudstjänsten bjöds det på godsaker i Sockenstugan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Styrman och Katharina och Christina Hieke bjöd alla älskare av klassisk musik på en högtidsstund.

Musikalisk resa ägde rum i Boteå kyrka

Förre Sångalbon Peter Styrman gästade Boteå

Fredagen den 19:e augusti bjöds det på musikalisk kvalitetsunderhållning i *Boteå kyrka* när tidigare Sångalbon *Peter Styrman*, tillsammans med hustrun *Katharina Hieke* och dottern *Christina Hieke* (se vidare artikel på sidan 12) konserterade. Tema för konserten var *Tre svenskar i Wien – en musikalisk resa*.

De 40-talet åhörarna på plats bjöds under konserten på klassisk musik av tonsättarna *Händel*, *Sarasate*, *Strauss (d.y.), Doppelbauer*, *Mozart* och *Kreisler*, medan församlingsprästen *Rolf Öhlén* i slutet bjöd på en andakt. Ett av extranumren; som var av *Vivaldi*, tillägnades tidigare *prostparet Ericsson*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå kyrka fylldes av musik av klassiska kompositörer.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Styrman och Christina Hieke bjöd på vackra toner.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Förra prostparet Ericsson firade dagen till ära guldbröllop.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Piteåkaren Hanna Öberg hamnade på en hedrande andraplats i kortdistansloppet i SM i rullskidskytte.

SM i rullskidskytte i Östersund samlade de flesta av de svenska världsstjärnorna

Botebladets sportreporter fanns på plats i Östersund för att bevaka SM-tävlingarna

Det händer ibland att man upplever att man råkar befinna sig på rätt plats i rätt tid. Så när redaktören och hans hustru upptäckte att det skulle hållas SM-tävlingar i rullskidskytte i *Östersund* (19-21 augusti), samma helg som de skulle besöka en av sina söner där, så fanns det inte mycket att fundera över. Att de därutöver hade haft nöjet att närvara vid, vad som lär ha varit, *Helena Ekholms* sista tävling; Skidskytte SM i *Sollefteå* 2010, gjorde att cirkeln liksom kändes sluten (se *Botebladets* sommarnummer 2012 på *www.botea.se*).

Hela förmiddagen och en bit in på eftermiddagen var det ett rejält regn- och ruskväder i *Östersund*. Men i sam-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elvira Öberg kunde glädja sig åt ett felfritt skytte.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elvira Öberg vann kortdistansloppet, medan Mona Brorsson knep en fjärdeplats och Stina Nilsson slutade sexa.

band med att herrarnas kortdistanslopp (den här gången med straffrundor) skulle dra igång, så började det att klarna upp. En bit in i tävlingen tittade t o m solen fram! Det var förvånansvärt lite publik på SM-tävlingarna, men kanske hade det inledande vädret, i kombination med att *Östersunds FK* hade hemmamatch, en viss inverkan. Det var länge en jämn fight mellan de två världsstjärnorna *Sebastian Samuelsson* och *Martin Ponsiluoma*, men den sistnämnde lyckades till sist dra det längsta stråret och vann slutligen med en marginal på elva sekunder. På tredje plats kom *Peppe Femling*, ytterligare 35 sekunder bakom, och på fjärde plats hamnade *Jesper Nelin*.

Damernas kortdistanslopp kom att domineras av *Elvira Öberg*, som med ett felfritt skytte lyckades distansera storasyster Hanna med 2,10 minuter. Tredjeplatsen kneps av Emma Nilsson, 2,25 minuter efter Elvira. Fyran *Mona Brorsson* var 18 sekunder från en pallplats, medan *Stina Nilsson* slutade som sexa, 3,10 minuter efter segraren.

Som de två sportnördar, som jag och hustrun trots allt är, så var det en mycket trevlig upplevelse att få befinna sig på plats på *Swedish National Biathlon Arena* och få frottera sig med dessa svenska världsstjärnor. Sin vana troget använde sig undertecknad av samma fungerande koncept som vid sitt Vasaloppsreportage 2013 (se sommarnumret 2013), när han den här gången, precis som då, ville fota diverse kända personer; *”Rolf Ronestjärna, Botebladet. Är det okej om jag tar en bild!?”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Martin Ponsiluoma vann herrarnas kortdistanslopp.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sollefteåkillen Sebastian Samuelsson kom tvåa.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett sviktande skytte bidrog till att Hanna Öberg slutligen fick se sig besegrad av lillasyster Elvira Öberg.

Arga Gubben

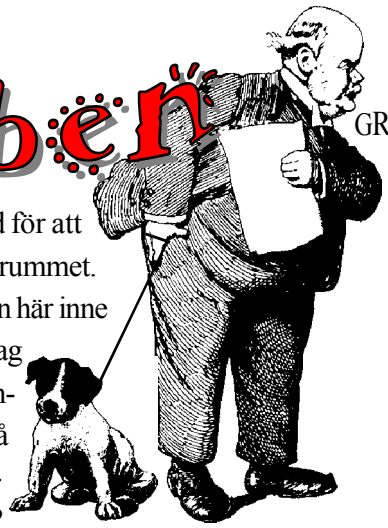

Vid ett av mina besök på butiken i Undrom, när jag böjer mig ned för att greppa ett mjölkpaket, hörs en knappt hörbar viskning inne ifrån kylrummet. **AG:** Pssst, redaktörn, pssst! **BB:** Men se Gubben, varför ligger han här inne och trycker!? **AG:** Det angår honom inte! Kom in, jag har nåt som jag vill berätta för redaktörn! **BB:** Nä, nä, Gubben får allt se till och komma ut hit istället om han vill mej något. **AG:** Suck! Att det ska vara så besvärligt att visa lite hänsyn till en stackars medmänniska i stort behov av hjälp och stöd. Kan vi träffas på baksidan om fem minuter? **BB:** Visst, det går väl bra. **AG (5,5 minuter senare):** Ska man verkligen behöva stå och vänta här halva dan på att redaktörn ska behaga att dyka upp. **BB:** Det var liksom kö i kassan. Vadan detta hemlighetsmakeri och vad gäller det hela? **AG:** Såja, sakta i backarna! Först måste jag bara kolla att han inte har nån dold mikrofon på sej. Sådär, allt verkar okej... **BB:** Dold mikrofon! Har Gubben fullständigt fått spatt och varför tittar han sej hela tiden om, som om han vore förföljd? **AG:** Han skulle bara veta. **BB:** Nåja, kom till saken, jag har inte hela dan på mej. Jag har en tidning som måste bli klar och lämnas in för tryckning. **AG:** Stressa mej inte! Den där rekans blaskan verkar vara det enda som han har i skallen. **BB:** Bättre det än att inte ha nåt alls i skallen. Seså, kom till saken nu! **AG:** Ja, ja! Idag när jag skulle kolla brevlådan, så låg det en blåbrun sörja i botten av den. **BB:** Ock!? **AG:** Jag sa att det låg en blåbrun sörja i botten av brevlådan! **BB:** Jo, det hörde jag. Men än sen då!? **AG:** Suck! Hur många gånger ska jag behöva säga det!? **BB:** Okej, då vet jag, men nu måste jag tyvärr gå. Tack för pratstunden! **AG:** Men vänta lite nu! Är jag inte tillräckligt tydlig, eller!? **BB:** Jodå, det låg en blåbrun sörja i Gubbens brevlåda. Tack för upplysningen, men nu måste jag dessvärre gå. **AG:** Men fattar inte söta redaktörn vad det betyder och att vi måste ha haft besök av utomjordingar, som planerar att ta över, inte bara vårt land utan hela världen, ja, hela universum, ja, till och med ta över...eh...Boteå. **BB:** Nä, nu tror jag Gubben är ute och cyklar rejält. **AG:** Jasså, det tror han! Men det tror inte jag, den står nämligen hemma! **BB:** Så kan det vara. Men det hela har säkert sin naturliga förklaring, så här i valtider... **AG:** Det har säkert sin naturliga förklaring!? Hur dum och lättlurad får man egentligen vara !? **BB:** Den frågan bollar jag över till Gubben att själv svara på, för egen del måste jag tyvärr röra på mej. **AG:** Så klart! Förneka problemen, så försvinner dom! Så enkelt livet kan vara, när man bara tänker på sej själv! **BB:** Nåja, det blir säkert bra. Vi får prata mer om det här nästa gång vi ses. **AG:** Bah! Kom Hubert, så går vi, det här var tydligen helt lönlöst! Jag tror att vi har träffat tillräckligt med strutsar idag...

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

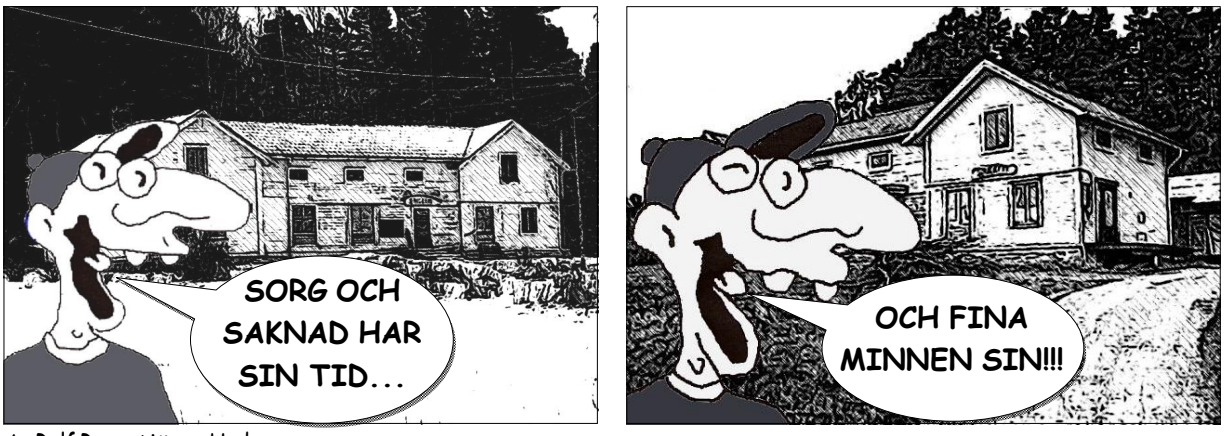

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

Boteås Brandvagn
073-829 59 09

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

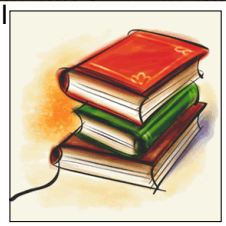

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Öppet tisdagar kl 14-19

Det finns även möjlighet att låna böcker i samband med att annan verksamhet äger rum i lokalerna. Om Du vill låna under tiden Biblioteket har stängt, kan Du även ringa Pia Hedberg på 070-606 70 68.

SUNNERSTA FOLKETSHUS-FÖRENING PLANERAR:

Julmarknad den 19 november
Julgransplundring den 13 januari 2023
Mer information kommer snart på Botewebben och på anslagstavlorna

EFTERLYSNING

Jag skulle vilja få tag i gamla foton från färjestället och gamla mejeriet på Stranna

Marcus Dahlqvist, 070-350 48 25

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mail till Byavakten:
073-829 59 09 - byavakten@botea.se

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

BYATING

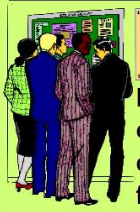

Boteåparlamentet informerar

Boteåparlamentet kallar alla boende i Botebladets spridningsområde till Byating. Alla nyinflyttade är speciellt välkomna!

✓ *Redovisning av årets verksamhet*
✓ *Presentation av nya styrelsen*
✓ *Samtal om kommande verksamhet*

Söndagen den 30 oktober kl 16
Sunnersta Folkets Hus

VÄLKOMMEN

BYTESDAG

- Det du inte behöver kan vara någon annans skatt -

Var: Sunnersta Folkets Hus
När: Lördagen den 24 september kl 11-15
Vad: Kläder, husgeråd, leksaker, böcker, prylar, trädgårdsredskap mm.
Och: Fikaförsäljning
Arrangör: Sunnersta Folketshusförening
Anmälan är gratis, men krävs till **Uta Körner, 073-036 47 58**. Om det finns för få anmälningar, kan det komma att ställas in.

BAKA TILL BYTESDAGEN

Lördagen den 24 september i Sunnersta FH. För att sälja fika till alla bytessugna önskar vi oss många bakvilliga som bidrar med olika kakor. Anmälan om kaksort sker senast den 20/9 till **Uta Körner, 073-036 47 58**.

gästboken

Jag föddes 1985 på Sollefteå BB och växte upp i ett hus på Färjstället i Undrom tillsammans med mina föräldrar och min yngre syster. Under min uppväxt i Undrom visste man vem alla var och vem som var släkt med vem. Fritiden spenderades genom att spela teater på Botaton, spela fotboll i Undroms IF och spela innebandy varje måndag via Filadelfia. Jag kommer inte längre ihåg alla olika teatrar som vi satte upp, men teateruppsättningen "Ge mig ett ljus", där jag spelade sheriff, har fastnat på näthinnan. När jag tänker tillbaka på min uppväxt, så brukar jag alltid tänka att jag hade tur. Jag växte upp i en trygg miljö, med små skolklasser,där alla blev sedda. I Undrom hittade jag vänner för livet och som jag fortfarande har kvar.

Jag har alltid varit idrottsintresserad och efter att en idrottslärare på Kalknäs skola uppmärksammat att jag hade en viss talang för friidrott så började jag, och två av mina nära kompisar från Undrom, att träna friidrott i Sollefteå. Om jag inte minns fel, så blev även Nipanskolan, där vi från Undrom gick högstadiet, utsedd till bästa friidrottsskola i länet ett av åren. Jag sökte även till friidrottsgymnasiet i Umeå. Jag hade bra testresultat på antagningstesterna, men tyvärr för dåliga SM-meriter för att komma in. Tre av mina bästa kompisar, som också tränade friidrott Sollefteå, kom in och efter det kändes det inte längre lika roligt med friidrott. Så då började jag istället spela innebandy med Sollefteås damlag, vilket jag fortsatte med under hela min gymnasietid. På gymnasiet i Sollefteå gick jag det Tekniska programmet.

Att komma ut som gay, i en liten by i Norrlands inland, är inte alltid lätt. Jag kom ut under min gymnasietid och hade stöttande vänner och familj. Jag hörde aldrig nedsättande ord och var aldrig med om någon kränkande behandling hemma i byn. Det kan vara väldigt jobbigt att som barn/ungdom känna sig annorlunda, men till alla barn och ungdomar vill jag bara säga det blir bättre!

Efter gymnasiet flyttade jag en kort sväng till Stockholm och började på Södertörns högskola. Men Stockholm kändes inte rätt och jag flyttade tillbaka till byn och arbetade på hemtjänsten ett tag, innan jag bestämde mig för vad jag skulle göra härnäst.

År 2006 flyttade jag till Umeå och började det idrottsvetenskapliga programmet vid Umeå Universitet, men bytte sedan till Arbetsterapeutiska programmet. 2008 hittade jag kärleken i en samisk tjej från Gällivare, som just då var på tillfälligt besök i Umeå. Efter jag fått min legitimation hörde Sollefteå sjukhus av sig och sade att det behövdes en arbetsterapeut till dagrehabiliteringen. Vikariaten avlöste varandra och det blev till slut ca 1,5 år som jag veckopendlade mellan Sollefteå och Umeå, innan jag till slut fick en fast anställning i Umeå.

Idag bor jag i Holmsund, utanför Umeå, tillsammans med min sambo Sara och vår son Isak, som är fem år. Sedan några år tillbaka arbetar jag som arbetsterapeut inom hemsjukvården inom Umeå kommun, vilket jag verkligen trivs med. På fritiden gillar jag att pyssla med huset, laga god mat och försöka håll mig i form genom att gå på gymmet. Jag åker flera gånger per år hem till Undrom, där mina föräldrar fortfarande bor. Jag känner inte längre igen alla jag ser och möter i Undrom. Men så fort bilen rullar ner för Liabacken mot Offer, så infinner sig alltid känslan av att jag kommit hem.

Malin Sundberg

Malin Sundberg, utflyttad Undromsbo